

Smartphones en het Evangelie

Eind januari is het dan toch zover!

De telefoons zijn besteld en geleverd (zie ook onze blog).

De laatste telefoons arriveren een dag voor de training, dus precies op tijd. Alle telefoons moeten dan nog wel geregistreerd en voorbereid worden. Dat is wel even een haastklus.

In drie groepen train ik, Martin, alle stafmedewerkers en de predikanten.

De focus van de training ligt op het gebruik van de telefoon om het evangelie te verspreiden. Daarnaast heb ik veel aandacht besteed aan de uitleg van het contract. Aan het eind van de training worden de telefoons uitgedeeld en de contracten getekend.

Ik zie diverse positieve dingen. Predikanten maken een Facebookprofiel aan en communiceren daar. WhatsApp-groepen worden gemaakt en gebruikt.

Inmiddels zijn we twee maanden, vele vragen en enkele problemen verder.

De vragen gaan vooral over het installeren van een Bijbelapp en over het belte-

goed.

Helaas is er ook al een telefoon gestolen, zijn er een aantal waarvan het scherm op een spinnenweb lijkt, omdat ze er niet tegen konden om op de grond te vallen. De komende maanden zal ik de nodige tijd in nazorg en begeleiding blijven steken.

De afgelopen maand is de situatie in Rwanda drastisch gewijzigd. Het is onduidelijk hoe het verder zal gaan. Er zijn heel veel kerken gesloten. De aandacht van de bisschop en de predikanten gaat nu vooral uit naar het heropenen van kerken.

Desondanks ga ik plannen uitwerken voor vervolgstappen voor het gebruik van ICT in de kerk en op de scholen.

In dit nummer:

Topafsluiting van de vakantiebijbelclub!	2
Meer dan zesduizend kerken gesloten	2
Cycling (7)	2
Wegwijs in 't onderwijs	3
Van het thuisfront	3
hART voor anderen	4
Gebedspunten	4

Topafsluiting van de vakantiebijbelclub!

Aan het eind van de laatste bijbelles komen de tieners het lokaal binnen. We bidden voor bescherming en zegen. Dan stappen we met z'n allen in de bussen. Onderaan Mount Kigali stappen we uit. Met een flesje water onder de arm gaan we lopend verder naar de top.

Na een klein uurtje zijn we boven. Doodmoe ploffen de kinderen neer op de klaargezette stoelen. Als ze horen dat de voorverpakte lunches, geitenbrochette, frites, wat groente, en een flesje prik klaar staan, vliegen ze erop af. Het is smullen geblazen.

Eén van de kinderen gaf zijn topervaring prijs. "Het was geheim waar we naar toe zouden gaan. Alleen juf Marleen wist de weg. We vertrouwden haar en nu zijn we veilig boven aangekomen. We hebben

het prima naar ons zin. Zo is het ook met Jezus. Hij weet onze weg. Hij is de Weg. Vertrouw Hem. Dan kom je veilig aan."

Daarna is het tijd voor sport en spel. De ballen worden tevoorschijn gehaald. Enthousiast neemt iedereen deel. Sommigen kunnen er maar niet genoeg van krijgen. Uiteindelijk wandelen we moe en voldaan weer naar beneden. Het was een prachtige dag. Het was top!!

's Zondags, onder toezien oog van een enthousiaste gemeente, krijgen de kinderen een certificaat uitgereikt. Voor sommigen is er zelfs een Bijbel. Het is duidelijk dat de kinderen veel weten over het Nieuwe Testament. Jezus zegt: "I will make you fishers of men". De kinderen hebben dit lied in het Kinyarwanda vertaald. Samen hebben we gebeden, dat ze allemaal volgelingen van Jezus zullen zijn.

Meer dan zesduizend kerken gesloten in Rwanda

Brief dat de kerk dicht is

Rwanda is een goed georganiseerd land. Dat moet ook wel als je met zoveel mensen in een klein land samenwoont. De bevolkingsdichtheid is

groter dan in Nederland. Eind februari is de overheid een actie gestart om alle kerken te controleren op de regels. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen stad en platteland. Meer dan de helft van alle kerken is per direct gesloten, ook veel kerken van de Anglicaanse kerk waar wij voor werken.

Een aantal kerken is definitief gesloten, andere moeten eerst aan de regels voldoen voor ze weer open mogen. Veel kerken die nog open zijn moeten binnen afzienbare tijd

hun zaken op orde hebben.

Veiligheid en hygiëne zijn belangrijke aandachtspunten. In dat kader moeten er voldoende toiletten, een watertank en een verharde parkeerplaats aanwezig zijn. Soms is er geen auto in het dorp te bekennen en toch moet die parkeerplaats er zijn.

De St. Etiënne kathedraal, onze kerk, is open. Alle kerkelijke activiteiten gaan gewoon door alsof er niets aan de hand is. Pas na zo'n twee weken durven mensen mondjesmaat ons wat toe te vertrouwen. In kleine bijeenkomsten komt er openheid om te bidden voor deze situatie.

Zomaar ineens mogen we soms een glimp van Gods werk zien. Zoals die keer dat een predikant komt vertellen hoe hij bezig is zijn gemeente te mobiliseren om de kerk op te knappen en dat hij goede contacten heeft weten te leggen met de overheid. Of die keer dat we bij het bezoek aan een school mensen ontmoeten, die hard aan het werk zijn in en rondom de kerk. Betrokken op elkaar wordt het werk even stil gelegd en brengen we samen kerk en school in gebed.

Pasen: Gods werk gaat door de dood heen naar nieuw leven!

Wegwijs in 't onderwijs

Eind januari is het nieuwe schooljaar begonnen. Dus de wekelijkse schoolbezoeken staan ook weer op het programma van ons onderwijssteam.

We dachten, dat we na één jaar werken op de onderwijsafdeling alle scholen van de diocese bezocht hadden. Niets is minder waar. Tot onze verrassing meldten verschillende predikanten de ene kleuterschool na de andere aan. Ze schieten als paddenstoelen uit de grond. Nog steeds weten we niet of we nu alle kleuterscholen in beeld hebben.

Onze prioriteit is om al deze nieuwe scholen eerst een bezoek te brengen. Deze tot voor kort "onbekende"

scholen zijn vooral te vinden in afgelegen arme dorpen op het platteland.

's Morgens gaan we al vroeg op stap. Al hobbeland, glijdend en zoekend vinden we onze weg. Telkens ontmoeten we een zeer gedreven predikant. Hij neemt ons bij de hand en laat vol trots de school zien. Sommige predikanten hebben zelfs in meerdere kerkgemeenschappen scholen gesticht. Ze zijn zo blij dat ze iets kunnen betekenen voor de vele kinderen die thuis rondlopen. Ze hebben de overheid mee. Zij vindt dat alle kinderen in Rwanda recht op onderwijs hebben en dus de mogelijkheid moeten hebben om naar school te kunnen gaan.

Wat we aantreffen, getuigt van een enorme motivatie en vindingrijkheid. Meestal is er één gediplomeerde leerkracht geassisteerd door moeders of net afgestudeerde middelbare scholieren.

Vaak is de kerk het schoolgebouw. Door de kerkelijke activiteiten zijn er meestal een klein schoolbord en

banken. Is er een bankentekort, dan zitten de kleinsten op de vloer. De banken worden soms ook als tafels gebruikt. Er zijn weinig of geen materialen, maar de leerkrachten maken wat van hun lessen. Bewegen, zingen, nazeggen, vertellen; ze gaan ervoor. Dat geldt ook voor de ouders. Zij zetten zich in door bijvoorbeeld toiletten te bouwen van zelfgemaakte gedroogde stenen.

Onze harten worden diep geraakt door al het enthousiasme. Het werkt aanstekelijk! Samen met hen gaan we ervoor. We staan voor vele haast onmogelijke uitdagingen. Ons gebed is dat God het onmogelijke mogelijk maakt.

Cycling (7)

Hoewel het bijna iedere dag regent, blijf ik trouw iedere zaterdag een rondje fietsen.

Inmiddels heb ik twee Rwandezers warm gekregen om mee te fietsen. De één op een geleende racefiets van een Nederlander, de ander op de fiets van Marleen. Opvallend is de Rwandese manier van fietsen: Versnellingen zijn er om in het

zwaarste verzet te zetten. Het gevolg is dat ze al snel helemaal uitgevoerd zijn. Het is me (nog) niet gelukt om duidelijk te maken dat een lagere versnelling energie bespaart.

Van het thuisfront

Veel gemeenten zijn weer druk bezig om allerlei acties voor onze missie voor te bereiden, zoals een sponsorloop of een flessenactie. Soms zijn we erbij middels een Skype-verbinding. Een andere keer maken we een video over ons werk, zodat die gebruikt kan worden bij een actie. Zo bouwen we met elkaar bruggen tussen Nederland en Rwanda.

We zijn dankbaar voor de vele contacten met de gemeenten die ons steunen.

Ook ontvangen we kaarten, hoewel die soms meer dan een jaar onderweg zijn. Zo kregen we recent alle goede wensen voor de feestdagen van 2017 van Pasen tot Kerst in één keer binnen.

We wensen iedereen goede en gezegende Paasdagen toe.

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken naar
IBAN
NL91 INGB 0690 7624 45
t.n.v. GZB Driebergen
o.v.v. Hart4Rwanda

Colofon

Martin en Marleen zijn in juni 2016 door de GZB vanuit de Hervormde Gemeente van Veenendaal (Wijkgemeente 4 - Sionskerk) uitgezonden naar Rwanda. Ze werken voor de Anglicaanse Kerk in Kigali. Hun kennis en ervaring van IT en onderwijs willen ze van harte delen om elkaar zo te dienen in Gods Koninkrijk.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid ook tot uitdrukking brengen door een gift over te maken. Hartelijk dank voor uw onmisbare steun!

Meeleven?

www.gzb.nl/hart4rwanda | facebook.com/hart4rwanda

Mail:

martinhrt@gmail.com | marleenthart@gmail.com

Post:

Anglican Church of Rwanda, Kigali Diocese,
PO box 61, Kigali, Rwanda

hART voor anderen!

Eén van de souvenirs van Rwanda is de geweven mand. Overall kom je ze tegen in alle soorten en maten. Het is prachtig verpakkingsmateriaal om spullen te bewaren of om weg te geven als dank. In de kerk gebruiken ze de manden voor de collecte. Manden weven is voor veel Rwandezes een dagelijkse bezigheid.

Al een tijdje klopt mijn creatieve hart om mijn eigen mand te leren weven. Dat moment is gekomen. Via een ontmoeting in onze kerk kwam ik terecht bij een kleine organisatie, die gehandicapte vrouwen helpt om via kunst op eigen benen te kunnen staan. De vrouwen weven en verkopen manden en jowel, ze geven ook workshops.

Zo ben ik op een morgen bij hen aan tafel geschoven. Ieder is druk bezig met een werkstuk. Ik krijg ook een plekje aan de ronde tafel. Emmeline maakt voor mij het beginrondje. Ze pakt een paar draden sisal, een naald en een pluk gedroogd gras. Ze doet het langzaam voor. Voor zover mogelijk spreken we wat Kinyarwanda of Engels. Dan is het mijn beurt en weef ik mijn mand alsmaar draaiend naar boven.

Het is een weldaad bij hen te zijn. Het is hART voor elkaar!

Kijk eens om je heen in de kerk of in de buurt waar je woont en doe ook eens zoiets!

Gebedspunten

We zijn dankbaar voor:

- De goede uitrol van ICT-project
- Het enthousiasme van de predikanten om gebruik de telefoon te gaan gebruiken om de jeugd te bereiken met het Evangelie.
- De geslaagde afsluiting van de vakantiebijbellessen.
- Dat er trainingen voor leerkrachten georganiseerd worden ter verbetering van de kwaliteit van het onderwijs.
- Voor de enthousiaste leerkrachten die in afgelegen gebieden hun werk doen.

Wilt u bidden voor:

- De gemeenten die hard aan de slag zijn gegaan om hun kerk open te houden of weer open te krijgen, zodat met Pasen het Paasevangelie verkondigd kan worden.
- Saamhorigheid, ook tussen open en gesloten kerken, om met elkaar te werken aan de kerkgebouwen, zodat de erediensten door kunnen gaan.
- Mogelijkheden om nazorg te verlenen voor een goed gebruik van de telefoons.
- Nieuwe medewerkers om een vakantiebijbelclubteam te vormen.
- Goede gebouwen, meubels en materiaal voor de (kleuter) scholen

Hartelijk dank voor uw gebed!